

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-2614/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Matee Knežević, u pravnoj stvari tužitelja Ladislava Rogana vl. Autolakirerska i autolimarska radionica Spektar, OIB: 10429738256, iz Zagreba, Podsusedska aleja 93, kojeg zastupa punomoćnica Melita Babić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Župan, Babić & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupa punomoćnik Franjo Krešimir Šenjug, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Grgić i partneri u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 17. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska, isplatiti tužitelju Ladislavu Roganu vl. Autolakirerska i autolimarska radionica Spektar, OIB: 10429738256, iz Zagreba, Podsusedska aleja 93, iznos od 406,58 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 31. listopada 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II./ Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 406,58 EUR od 31. listopada 2024. do isplate preko stope dosuđene pod točkom I. izreke.

III./ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 448,27 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 17. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV./ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 75,77 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 17. rujna 2026. do isplate kao i zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata preko stope određene pod točkom III. izreke.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je prometnoj nezgodi koja se dogodila 11. listopada 2023. nastala šteta na vozilu marke CITROEN JUMPER 2.0 BLUE HDI, registracijske oznake ZG 8460 HZ, u vlasništvu oštećenika OTP LEASING D.D. PODRUŽNICA OSIJEK sa sjedištem u Osijeku, Stjepana Radića 32, OIB: 23780250353. Tvrdi da je predmetnu štetu tuženik obvezan nadoknaditi sukladno polici obveznog osiguranja, prema odredbama Zakona o osiguranju ("Narodne novine", broj: 30/15, 112/18, 63/2020, 133/20, 151/22, 152/24) i Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZOO). Nadalje, navodi da je oštećenik štetni događaj prijavio tuženiku te su djelatnici tuženika 18. svibnja 2023. pregledali vozilo, procijenili štetu i napravili zapisnik o izvidu štete ref. broj: 238203204702, a da visina štete sukladno izvidu šteta tuženika ne obvezuje niti osiguranje niti oštećenika, a niti servis koji vrši popravak, što i sam tuženik navodi na svom izvidu štete, a da isto nije sukladno niti pozitivnim propisima Republike Hrvatske. Tuženik je prema tvrdnjama tužitelja utvrdio da je šteta pravno osnovana te je poslao obavijest o izvršenoj uplati nespornog dijela tužitelju, međutim time je tuženik samo djelomično podmirio iznos predmetne štete. Naime, nakon štetnog događaja oštećenik je svoje vozilo odlučio popraviti kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje). Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka štetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke. Navodi kako oštećenik kao potrošač ima pravo svojom slobodnom voljom odabrati gdje će svoje vozilo popraviti i ne treba odabrati za popravak vozila onaj servis koji je ugovorni partner tuženika, o čemu su jasno i decidirano svoja stajališta iznijeli Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga. Ističe kako je oštećenik za svoj popravak odabrao tužitelja, koji ima službenu cijenu sata rada po kojoj radi te da uvjetima police obveznog/kasko osiguranja nije (niti smije biti) određeno po kojoj cijeni će drugi poslovni subjekt izvršavati svoj rad niti ne smije biti određeno gdje će se popravljati vozilo. Tako tvrdi da je preuzeo vozilo i izvršio popravak prema pravilima struke te je za svoju uslugu ispostavio račun, broj: 248/2024/PJ1-1, a koji račun u ukupnom iznosu od 1.707,93 EUR (PDV uključen) je dužan podmiriti tuženik kako bi nadoknadio štetu oštećeniku. Tužitelj je račun popravka poslao na ovjeru i znanje tuženiku putem e-maila te je tuženik odgovorio i ovjerio odnosno likvidirao račun, ali samo na iznos od 959,77 EUR, a razliku od 406,58 EUR po računu koji tuženik nije platio, tuženik prema tvrdnjama tužitelja opravdava razlogom da plaćeno predstavlja cijenu rada limara i lakirera koji oni priznaju. Tužitelj ističe kako je indikativno što na izvidu štete tuženika nije napisana cijena rada za limarske i lakirerske radove koji isti

priznaje, dok je tužitelj je likvidirao njegov rad na 39,82 EUR/sat plus PDV što dokazuje kako tuženik priznaje cijene proizvoljno. Tužitelj ističe da je službena cijena sata rada njegove radionice 39,82 EUR/sat plus PDV te da prema načelima tržišnog natjecanja svaki poslovni subjekt ima pravo raditi po satnicama koje sam odredi u zakonskom određenom poslovnom prostoru. Oštećenik je kao vlasnik popravljenog vozila s tužiteljem 20. siječnja 2025. sklopio ugovor o ustupanju tražbine umjesto ispunjenja kojim je prenio na tužitelja navedeno potraživanje, o čemu je tuženik obaviješten. Slijedom svega navedenog, tužitelj zahtijeva plaćanje od tuženika iznosa od 406,58 EUR uz naknadu prouzročenih parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako osporava aktivnu legitimaciju tužitelja u ovoj pravnoj stvari budući da se u predmetnom ugovoru o ustupu nigdje ne navodi da se na tužitelja prenose prava polica kasko osiguranja cestovnih vozila broj: 03068200067864. Nastavno, ističe kako osporava činjenične tvrdnje o nastanku štetnog događaja i dinamici nastanka oštećenja na vozilu registracijske oznake: ZG 8460 HZ. Naime, navodi kako je potpisom police kasko osiguranja razvidno da je ugovaratelj osiguranja potvrdio primitak Uvjeta za kasko osiguranje cestovnih vozila, koji su sastavni dio Ugovora, te svoju informiranost o predmetnom osiguranju. Tuženik osporava da je vozilo bilo oštećeno u štetnom događaju koji se opisuje u tužbi i na način kako to tužitelj tvrdi i stoga osporava nastanak osiguranog slučaja jer tužitelj navedeno ničim ne dokazuje. Ističe kako dokaz nastanka osiguranog slučaja predstavlja temeljnu obvezu osiguranika po kasko osiguranju, a koju činjenicu tužitelj u ovom slučaju nije argumentirano niti dokazao, s time da naglašava da su Ugovorom, i to u članku H.2. Uvjeta za kasko osiguranje cestovnih vozila, koji čine sastavni dio ugovora o osiguranju, ugovaratelj osiguranja i tuženik ugovorili dužnosti nakon nastanak osiguranog slučaja, a po kojima nije postupljeno (fotografiranje mjesta prometne nesreće i oštećenja na vozilu i prijava nastanka prometne nesreće najbližoj policijskoj postaji). Naglašava da tuženik sukladno odredbi članka H.2. 4.) Uvjeta zbog povrede dužnosti osiguranika ima pravo pozvati se na ugovorno oslobođenje od izvršenja činidbe ako ta povreda onemogućuje utvrđenje okolnosti koje su od značaja za utvrđenje obveze osiguratelja, a povreda dužnosti počinjena je namjerno ili iz nehaja. Nadalje, tuženik osporava zatraženu visinu štete na vozilu jer nije u skladu s odredbama točke E. Uvjeta osiguranja kojom je propisano da tuženik kao osiguranik ima pravo odrediti mjesto popravka vozila ili organizirati i izvršiti popravak vozila. Tuženik ističe da je u konkretnom slučaju ukazao oštećeniku na mogućnost popravka vozila, na istom području i iste vrste i kvalitete servisa, kod više, kako ovlaštenih, tako i neovlaštenih servisa, po jeftinijoj cijeni od one koju navodi tužitelj u ovoj tužbi, ali da je tužitelj bez obzira na navedeno odabrao opciju popravka vozila po skupljoj cijeni. Također, osporio je i cjenik radionice tužitelja kao i na temelju tog cjenika izdani račun. Slijedom navedenog, tuženik osporava u cijelosti osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva kao i traženi tijek i stopu kamata, smatrajući da tuženik nije u nikakvom ugovornom odnosu sa tužiteljem, te predlaže sudu da tužitelja odbije s tužbom i tužbenim zahtjevom uz naknadu parničnih troškova tuženiku.

3. U daljnjem tijeku postupka tužitelj se podneskom od 20. ožujka 2026. očitovao na navode tuženika ističući kako je neosnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja obzirom da je sklapanjem predmetnog ugovora o ustupu tražbine te poslanom notifikacijom tuženiku o izvršenom ustupu potraživanja radi ispunjenja kojom je isti obaviješten o ustupanju tražbine u smislu odredbe čl. 82. ZOO-a, evidentno je da se u konkretnom slučaju više nipošto ne radi o obvezno pravnom

odnosu koji se tiče tužitelja i oštećenika pravne osobe OTP Leasing d.d., već nedvojbeno o pravnom odnosu između tužitelja i tuženika. Nastavno, a u odnosu na prigovor nedostatka pasivne legitimacije, tužitelj navodi kako smatra osporavanje neosnovanim jer iz ponude tuženika od 17. listopada 2024. godine jasno proizlazi kako je isti utvrdio da je odštetni zahtjev koji je oštećenik predao tuženiku kao odgovornom osiguratelju prema polici osiguranja štetnika pravno osnovan te se tuženik putem ove iste ponude obvezao na isplatu u iznosu od 959,77 EUR ukupne osigurnine po odštetnom zahtjevu, te je samom isplatom nespornog iznosa potvrdio svoju odgovornost za isplatu štete temeljem navedenog štetnog događaja, a sve prema polici osiguranja štetnika koju isti ima ugovorenu kod tuženika. Isto tako, osporava i navode tuženika iz odgovora na tužbu u kojemu isti tvrdi kako je svojom isplatom u ukupnom iznosu od 959,77 EUR ispunio cijelu svoju obvezu te ukazuje na temeljnu dužnost štetnika, a time i odgovornog osiguratelja, sukladno odredbi članka 1085. stavka 1. ZOO-a da uspostavi prijašnje stanje koje je postojalo prije nego što je šteta nastala, što u konkretnom slučaju znači plaćanje stvarnih troškova popravka vozila oštećenika, kojima je to stanje ustanovljeno. Stoga, osporava navode tuženika da bi isti podmirio svoju obvezu u cijelosti, a sve kako je iz priložene dokumentacije uz tužbu vidljiva razlika između tužiteljevog ukupnog računa broj: 248/2024/PJ1-1 i iznos djelomične isplate tuženika, te se sukladno tome radi o nepodmirenom iznosu od 406,58 EUR. Naglašava da tuženik nema pravo sam ocjenjivati vrijednost rada, odnosno visinu satnice tužitelja kao neovlaštenog servisera, kao niti na bilo koji način ograničavati svoju obvezu u odnosu na visinu satnice, a kako stranke svoje odnose slobodno uređuju, to su dužne u smislu odredbe članka 9. ZOO-a i izvršavati preuzete obveze, naravno pod pretpostavkom da to nije u suprotnosti Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

4.1. Tijekom postupka pročitane su sljedeće isprave: račun broj: 248/2024/PJ1-1 od 15. listopada 2024. (list 10 spisa), izvid štete broj: 238203204702 od 18. listopada 2023. (list 12 spisa), ponuda tuženika od 17. listopada 2024. (list 14 spisa), uplata od 29. travnja 2025. (list 16 spisa), e-mail korespondencija (list 18-25 spisa), cjenik tužitelja (list 26 spisa), preslika Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja (list 28-29 spisa), notifikacija o ustupu tražbine umjesto ispunjenja (list 30-34 spisa), smjernice HANFE putem e-mail korespondencije (list 54-56 spisa), smjernice AZTN od 20. veljače 2020. (list 72-76 spisa), obvezujuća ponuda kasko osiguranja cestovnih vozila broj: 03068200067864 (list 91-94 spisa), uvjeti za kasko osiguranje cestovnih vozila (list 96-133 spisa)

4.2. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo svrsishodnim kao ni ekonomičnim za donošenje odluke budući da je činjenično stanje iz dokumentacije priložene u spisu predmeta u dovoljnoj mjeri utvrđeno. Tako sud nije izveo niti dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu oštećenika OTP LEASING D.D. PODRUŽNICA OSIJEK, dokaz saslušanja zastupnika po zakonu tužitelja kao niti izveo dokaz prometno tehničko vještačenje na okolnost cijene rada te visine štete i financijsko vještačenje budući da je ocijenio da bi se izvođenjem tih dokaza postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio jednak. Naime, u konkretnom se slučaju radi o trgovačkom postupku u sporu male vrijednosti u kojem se u pravilu odluka donosi na temelju isprava.

5. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, cijeneći svaki dokaz zasebno i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku

("Narodne novine", broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavnog potraživanja te djelomično osnovan u pogledu sporednih traženja (stopa zatezne kamate).

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 406,58 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na temelju ugovora o ustupanju tražbine umjesto ispunjenja od 20. siječnja 2025. kojim je osiguranik tuženika ustupio tužitelju potraživanje iz police osiguranja automobilske kasko u iznosu koji se odnosi na nepodmireni dio računa ispostavljen za popravak osiguranog vozila konkretno na razliku u cijeni radnog sata limara i lakirera za izvršene popravke koje je tužitelj naplatio u odnosu na cijenu radnog sata limara i lakirera koju priznaje tuženik.

7. Među strankama nije sporno da je da je u vrijeme nastanka štetnog događaja oštećenik s tuženikom imao sklopljenu policu automobilske kasko kao niti da je tužitelj izvršio popravak vozila u vlasništvu OTP LEASING D.D. Nesporo je i da je tuženik prije podnošenja tužbe tužitelju podmirio iznos od 959,77 EUR po osnovi predmetne štete. Nesporo je i da se predmetno potraživanje odnosi na razliku u cijeni radnog sata limara i lakirera za izvršene popravke koje je tužitelj naplatio u odnosu na cijenu radnog sata limara i lakirera koju priznaje tuženik.

8. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužitelja, nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika za štetu, kao i visina tužbenog zahtjeva.

9.1. Vezano za istaknut prigovor aktivne legitimacije sud je izvršio uvid u Ugovor o ustupu tražbine umjesto ispunjenja koji prileži spisu (list 30-34 spisa) te je utvrdio kako su tužitelj i OTP LEASING d.d. navedeni Ugovor sklopili 20. siječnja 2025. te da je istim OTP LEASING d.d. kao ustupitelj ustupio umjesto ispunjenja tužitelju svoje novčano potraživanje prema tuženiku u iznosu od 406,58 EUR, a prema računu popravka za štetu broj: 248/2024/PJ1-1 u ukupnom iznosu od 1.366,35 EUR, i temeljem izvida štete dužnika broj: 238203204702 (oznaka štete dužnika). Time je oštećenik OTP LEASING d.d. ustupio tužitelju svoju tražbinu prema tuženiku sukladno odredbi članka 80. stavka 1. ZOO-a. Prema odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Iz spisu priloženih izvida štete tuženika razvidno je da se odnose upravo na predmetni štetni događaj (broj spisa odgovara oznaci štete navedenom u Ugovoru o ustupu tražbine), a iz računa tužitelja broj 248/2024/PJ1-1 od 18. listopada 2023. (list 12 spisa), proizlazi da se isti odnosi na popravak vozila upravo iz predmetnog štetnog događaja (račun sadrži podatak o broju štete tuženika te marki i registarskoj oznaci vozila oštećenika). Iz navedenog je razvidno da je OTP LEASING d.d. ustupio tužitelju tražbinu prema tuženiku po osnovi naknade štete koja je predmet ovog sudskog postupka. Tuženik je o ustupu tražbine obaviješten notifikacijom (list 30-34 spisa).

9.2. Na temelju odredbe članka 80. stavak 1. ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Sukladno odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

9.3. Iz prethodno citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se identitet tražbine ne mijenja njezinim ustupanjem, kao i da sva prava koja je za naplatu predmetne tražbine imao ustupitelj ima i tužitelj kao primatelj tražbine. Dakle, promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine. Pritom je potrebno uputiti da je tražbina iz članka 2.1. predmetnog ugovora o ustupu novčana tražbina po osnovi police automobilskeg kasko osiguranja, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi, niti se njihova narav protivi ustupu. Također, napominje se da je tražbina koja je predmet ustupa određiva, kao i da predmetni ugovor o ustupu sadržava konkretne podatke o vjerovniku, dužniku, pravnom temelju i visini tražbine koja je predmet ustupa.

9.4. Slijedom navedenog, protivno navodima tuženika, ocjena je ovog suda kako predmetni ugovor o ustupu tražbine ispunjava sve pretpostavke i uvjete propisane zakonom te da nema negativnih pretpostavki vezanih za prirodu prenesene tražbine, kao i da identitet ustupljene tražbine nije promijenjen, slijedom čega je sud prigovor nedostatka aktivne legitimacije ocijenio neosnovanim.

10. Iz izvida štete tuženika (broj 12 spisa) sud je utvrdio da se izvid odnosi na vozilo marke CITROEN JUMPER 2.0 BLUE HDI, registracijske oznake ZG 8460 HZ, broj šasije: VF7YC3MFC12J68839. Tuženik je pozivajući se na broj oznake štete naveden u izvidu štete tuženika (list 10 spisa) izdao 15. listopada 2024. račun broj: 248/2024/PJ1-1 u iznosu od 1.707,93 EUR (s uključenim PDV-om od 25%). Nadalje, u navedenom računu je navedeno da je utrošena količina sati 14,40 za autolimarske radove, a 11,30 sati za autolakirerske radove, dok je izvidom štete od 18. listopada 2023. predviđena količina sati 12,40 za autolimarske radove, a 7,30 sati za autolakirerske radove. Računom tužitelja obračunata je cijena radnog sata od 39,82 EUR (plus PDV) za autolimarske radove te 39,82 EUR (plus PDV) za autolakirerske radove. Nadalje, sud je utvrdio da je u računu (kao i u izvidu štete tuženika) obračunata cijena potrošnog materijala lakirera u iznosu od 203,07 EUR kao i da su naznačene cijene za letvicu pr.boč.str. st desna i letvicu kliznih vrata, a koji dijelovi su naznačeni kao dijelovi za zamjenu u izvidu štete tuženika. Također, utvrđeno je da je na izvidu štete tuženika naznačen i trošak potrošnog materijala limara u iznosu od 20,24 EUR, a koji trošak nije naznačen u računu tužitelja.

11. Iz preslike cjenika usluge rada tužitelja od 8. siječnja 2024. (list 26 spisa) proizlazi da cijena koju naplaćuje tužitelj za pružanje autolimarske i autolakirerske radove iznosi 39,82 EUR/h + PDV.

12. Iz ponude tuženika od 17. listopada 2024. (list 14 spisa) proizlazi da je tuženik procijenio cjelokupnu naknadu štete u iznosu od 959,77 EUR te da je visina štete procijenjena na temelju računa popravka oštećenog vozila.

13. Iz e-mail korespodencije tužitelja i tuženika (list 54-56 spisa) proizlazi da je 19. rujna 2024. tužitelj zatražio od tuženika naknadni izvid štete i korekciju radnih sata za autolakirerske i autolimarske radove.

14. Sud je prihvatio navedene isprave obzirom da ničim nije dovedena u pitanje njihova vjerodostojnost.

15. Iz tako izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj izdao OTP Leasing d.d. račun broj: 248/2024/PJ1-1 od 15. listopada 2024. (list 10 spisa) za iznos od 1.707,93

EUR pozivajući se na izvid štete tuženika oznake: 238203204702, a u vezi štete na vozilu marke CITROEN JUMPER, broj šasijske: VF7YC3MFC12J68839. U odnosu na dostavljeni račun tuženik je tužitelju isplatio iznos od 959,77 EUR, dok mu nije priznao iznos od 406,58 EUR koji iznos se odnosi na iznos cijene radnog sata limarskih i lakirerskih radova tužitelja.

16.1. Navode tuženika kojim se poziva na ugovoreno oslobođenje od izvršenja činidbe jer je osiguranik OTP LEASING d.d. povrijedio ugovorne obveze iz čl. H7/7.2 i 7.7. Uvjeta za kasko osiguranje cestovnih obveze sud je ocijenio neosnovana. Naime, važno je ukazati na odredbu članka 942. ZOO-a kojom je propisano da su ništetne odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu, ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispuni neku od propisanih ili ugovorenih obveza. Slijedom čega, prema shvaćanju ovog suda tuženik nije mogao otkloniti svoju dužnost isplate osigurnine time što je propustio odmah fotografirati mjesto nastanka osiguranog slučaja s najmanje 4 (četiri) fotografije i prijaviti prometnu nesreću najbližoj policijskoj postaji (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj: PŽ-168/2025-2 od 4. ožujka 2025.).

16.2. S tim u vezi, valja napomenuti kako je iz dokumentacije u spisu razvidno da je na temelju odštetnog zahtjeva od tuženik napravio izvid i procjenu štete te isplatio naknadu u nespornom iznosu, dakle nije osporio svoju odgovornost za naknadu štete nastale njegovom osiguraniku (ovdje oštećeniku), već je priznao odštetni zahtjev od 18. listopada 2023. kao pravno osnovan.

17. Prema ocjeni ovog suda oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporučio osiguravajuće društvo, čak niti u ovlaštenom servisu, a niti u najjeftinijem servisu ili servisu koji naplaćuje prosječnu cijenu, već je ovlašten popraviti vozilo u mjestu svog boravišta u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje u skladu sa svojim cjenikom na tržištu. Oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti vozilo te okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a. Poduzetnici, pa i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo prema najpovoljnijim ili prosječnim cijenama na tržištu. Iz tužiteljevog cjenika proizlazi da je tužitelj naplatio OTP LEASING-u d.d. cijenu radnog sata koju naplaćuje na tržištu svim klijentima jer je u njegovom cjeniku od 8. siječnja 2024. navedeno da cijena rada autolimarskih i autolakirerskih radova iznosi 39,82 EUR po satu uvećano za PDV. Dakle, tužitelj je oštećeniku naplatio onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente te je oštećenik ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu.

18. Imajući u vidu da je cijena sata rada u računu tužitelja broj: 248/2024/PJ1-1 od 15. listopada 2024. (list 10 spisa) ispostavljena u skladu s tužiteljevom cijenom radnog sata, uzevši u obzir činjenicu da tuženik ne spori obujam radnih sati naznačenih na predmetnom računu, tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata u smislu odredbe članka 1046. ZOO-a nastala šteta koja se odnosi na razliku iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje, pa mu je tuženik kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, s obzirom na valjani ugovor o ustupu

tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe članka 1085. stavka 1. i 4. i članka 84. stavka 1. ZOO-a . U odnosu na razliku

19. Prema odredbi članka 81. stavka 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

20. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi članka 12. stavka 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Iz tuženikovog dopisa od 17. listopada 2024. (list 14 spisa) proizlazi da je u tom dopisu naveo kako je datum prijave štete 18. listopada 2023. Iz toga proizlazi da je odštetni zahtjev tuženiku podnesen tog dana jer to sam tuženik navodi u dopisu. Stoga, tužitelju bi pripadale zatezne kamate od 18. listopada 2023., a tužitelj ih potražuje od kasnijeg dana, 31. listopada 2024., pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva.

21. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a propisanu za ostale odnose s obzirom na to da se ne radi o potraživanju iz trgovačkog ugovora.

22.1. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, dok je visina troškova za odmjereni na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023, 107/2025 dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/2018, 51/2023 dalje: ZSP) te Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 50/26 dalje: Uredba).

22.2. Tužitelju je priznat zahtjev za naknadu troška za sastav tužbe od 31. listopada 2025. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 7. točka 1. Tarife), trošak podneska od 20. ožujka 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife), trošak pristupa na ročište održano 9. rujna 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife) , ukupno 300,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 75,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 60,00 EUR, pa ukupni priznati troškovi iznose 448,27 EUR.

23. Tužiteljev zahtjev odbijen je kao neosnovan u odnosu na zahtjev za naknadu troška u iznosu od 13,27 EUR koji predstavlja razliku između troška zatražene naknade za sudsku pristojbu na tužbu i dosuđenog iznosa uzevši u obzir dokaze o uplati sudske pristojbe na tužbu koja prileži spisu. Također, nije mu priznat trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 50,00 EUR (+ PDV = 62,50 EUR) s obzirom na to da tužitelj nije pristupio ročištu za objavu presude te mu navedeni trošak nije nastao, Slijedom čega je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

24. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđene troškove postupka temelji se na odredbama članka 151. stavka 3. ZPP-a i članka 29. stavka 2. ZOO-a.

25. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 17. rujna 2026.

Sudac:
Maja Hilje

Prijedlog odluke izradila:
Matea Knežević, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-3088d-452d2**

Kontrolni broj: **056da-22799-eab42**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.